

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.987 van 21 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DER HASSELT loco advocaat T. VAN GESTEL en van attaché P. VANCOSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 13 maart 2008 en heeft zich vluchteling verklaard op 14 maart 2008.
2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend op de Dienst Vreemdelingzaken werd het dossier overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juni 2008 waarna verzoeker werd gehoord op 22 augustus 2008.
3. Op 4 september 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 5 september 2008 aangetekend verzonden. Het feitenrelaas en de motivering van de bestreden beslissing luiden als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Mazar-i Sharif (provincie Balkh) afkomstig te zijn. U bent een Tadzjiek van etnische origine en bent naar eigen zeggen minderjarig. Uw vader was een communist en studeerde in Moskou. U woonde in Afghanistan met uw moeder, die eerder in Tadzjikistan studeerde. Toen uw vader bij het begin van het Talibanregime naar Afghanistan wenste terug te keren, is hij spoorloos verdwenen. Kort na de komst van de Taliban verhuisde u met uw moeder naar Pakistan. U woonde elf of twaalf jaar in Peshawar. Later had u niet echt een vaste verblijfplaats en bleef u afwisselend in wijken van Kabul en in Pakistan. U smokkelde, in opdracht van enkele commandanten, drugs van Afghanistan naar Pakistan. Op een dag werd u in Jalalabad gearresteerd. Gedurende 15 à 20 dagen zat u opgesloten in een cel in Kabul. Na tussenkomst van de commandanten voor wie u werkte, werd u vrijgelaten. Er werd nooit een vonnis gevelde al kwam uw zaak aanvankelijk voor een rechtbank. Na uw vrijlating schoot u een neef van commandant Majid neer. U was immers te weten gekomen dat de commandanten uw vrijlating dan wel hadden bekomen, maar toch vast van plan waren u te vermoorden. Deze neef wou u doden en u reageerde uit zelfverdediging. Via Pakistan, Iran en Turkije reisde u naar Griekenland waar u gedurende vijf of zes maanden illegaal verbleef. U reisde verder naar België. Op 14 maart 2008 kwam u in België aan en nog diezelfde dag vroeg u asiel bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U vreest te worden gedood door Majid wiens neef u heeft neergeschoten. U legde enkele documenten neer die uw asielrelaas moeten ondersteunen. Het betreft een Afghaans identiteitsdocument (uw taskara) en tal van documenten die uw ouders toebehoren.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u problemen kende omwille van uw betrokkenheid in drugshandel. Uw verklaringen bleken immers vaag en tegenstrijdig. Zo blijkt uit uw eerste verklaringen voor de Belgische autoriteiten (14 maart 2008) dat u er uw drugssmokkel, uw arrestatie door de Afghaanse autoriteiten en het neerschieten van de neef van Majid in het geheel niet vermeldde. U verklaarde uw land te hebben verlaten omdat uw vader problemen had met de autoriteiten. Pas op 27 juni 2008 maakte u voor de Dienst Vreemdelingenzaken melding van deze problemen. U beweerde toen ook dat het meer dan drie jaar geleden was dat u die neef heeft neergeschoten. Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat u na dit voorval direct Afghanistan verliet, ongeveer één jaar onderweg was en vervolgens asiel vroeg in België.

Uw asielrelaas bleek ook op andere punten weinig consistent. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u drugs verkocht. Ook voor het CGVS stelde u aanvankelijk dat u drugs verkocht (CGVS, p.4). Het is bevreemdend dat u dit even later echter weer ontkende en beweerde enkel de drugs van punt a naar punt b te hebben gesmokkeld (CGVS, p.8,9). Om die reden zou u op een dag zijn gearresteerd en opgesloten. U verklaarde bovendien dat u niet weet hoelang het geleden is dat u in de cel zat, laat staan dat u kan preciseren in welk jaar u dan wel in de cel zou hebben gezeten (CGVS, p.9,10). Dit soort verklaringen zijn dermate vaag dat ze niet meer als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

U beweerde dat u ook problemen vreest omwille van de communistische activiteiten van uw vader. Het wekt dan ook verbazing dat u over deze activiteiten helemaal niets kan zeggen (CGVS, p.12). Het is evenzeer opmerkelijk dat u tijdens een eerder gehoor verklaarde dat uw vader ongeveer tien jaar geleden verdwenen is (uw verklaringen van 14 maart 2008) terwijl u voor het Commissariaat-generaal beweerde dat hij 15, 16, 17 of 18 jaar geleden spoorloos verdween (CGVS, p.3). Evenmin weet u te preciseren of u toen met uw moeder in Afghanistan dan wel in Pakistan woonde (CGVS, p.3). Uit dit alles dient te worden geconcludeerd dat uw verklaringen over essentiële aspecten van uw asielmotieven uitermate vaag en inconsistent zijn.

Waar u heeft gewoond en wanneer u op die plaatsen heeft gewoond, heeft u eveneens op geen enkel moment duidelijk gemaakt. Ook dit wekt verwondering op en draagt niet bij tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U beweert dat u in de provincie Balkh geboren bent maar u heeft geen idee of u daar drie maanden dan wel twee jaar woonde. U zou vervolgens ook nog in Kabul hebben gewoond en het begin van het Talibanregime hebben meegemaakt. U heeft er

geen enkel idee van hoe oud u dan moet geweest zijn (CGVS, p.5). Alleszins stelt u elders dat u op ongeveer tweejarige leeftijd naar Pakistan bent verhuisd waar u ongeveer tien of twaalf jaar verbleef (CGVS, p.4). Uit het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt voorts dat u verklaarde dat u tot uw vertrek in Pakistan woonde. Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal bent u minder duidelijk. U zegt dat u sedert enkele jaren zowel in Pakistan als in Afghanistan was en dat u geen vast adres had (CGVS, p.5). Ook toen het Commissariaat-generaal u een tweede (CGVS, p.6) en een derde keer (CGVS, p.12) de vraag stelde waar u na uw dertiende of veertiende levensjaar woonde, antwoordde u nogmaals dat u "in Afghanistan en in Pakistan" was en dat u niet in één bepaalde wijk of op één enkel adres woonde (CGVS, p.12). U deed echter op geen enkele manier een poging om enigszins te preciseren waar u achtereenvolgens zou hebben gewoond. Bijgevolg stelt u het Commissariaat-generaal niet in de mogelijkheid uw situatie in Afghanistan, in Pakistan of elders objectief te beoordelen en kan ook uw nood aan subsidiaire bescherming niet correct worden onderzocht. Bijgevolg kan deze u niet worden toegekend.

U legde diverse documenten voor die uw asielrelaas moeten ondersteunen. Zo overhandigde u uw taskara. Dit document dateert van 23/04/1387 (13 juli 2008) en werd recent door u aangevraagd. Dat uw oom dit document zou hebben bekomen, doet ernstige twijfels rijzen bij de authenticiteit ervan. Er kan bovendien worden getwijfeld worden aan uw beweerde minderjarigheid die door uw taskara wordt bevestigd. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 10/04/2008 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij het waarschijnlijk is dat u ouder bent dan 21 jaar. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. U legde voorts allerhande documenten voor die uw ouders zouden toebehoren. Deze documenten, voornamelijk verkregen in de Sovjetunie, kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Bovendien legde u geen enkel document neer waaruit zou blijken dat uw ouders ooit naar Afghanistan zijn teruggekeerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Ten gronde.

1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing weinig gemotiveerd is en het argument van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers antwoorden te vaag en te weinig concreet zijn niet voldoende is om een asielaanvraag te weigeren. Verzoeker stelt dat hij zich tijdens de ondervraging fysiek niet goed voelde, het voornamelijk feiten betreft van geruime tijd geleden en hij zich niet alles kan herinneren wat zich jaren geleden afspeelde en de ondervraging zich niet toespitste op zijn eigenlijke problemen, namelijk de problemen met de corrupte autoriteiten en de legerleiding.
2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij problemen kende omwille van zijn betrokkenheid in de drugshandel gezien zijn verklaringen immers vaag en tegenstrijdig bleken. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn eerste verklaring geen melding maakte van zijn drugssmokkel, zijn arrestatie door de Afghaanse autoriteiten en het neerschieten van de neef van M. en enkel verklaarde dat hij zijn land van herkomst verliet omdat zijn vader problemen had met de autoriteiten,

zijn verklaringen met betrekking tot zijn drugssmokkel niet consistent zijn en hij bovendien niet weet hoelang geleden hij in de cel zat, noch in welk jaar, het verbazing wekt dat hij niets kon zeggen over de communistische activiteiten van zijn vader waarvoor hij problemen vreest, zijn verklaringen wanneer zijn vader verdween evenmin consistent zijn en hij niet weet te preciseren of hij toen met zijn moeder in Afghanistan of Pakistan woonde, hij niet duidelijk maakt waar en wanneer hij op welke plaatsen woonde zodat het niet mogelijk is zijn situatie in Afghanistan of Pakistan of elders effectief te beoordelen en ook zijn nood aan subsidiaire bescherming niet kan worden onderzocht, en omdat ernstige twijfels rijzen bij de authenticiteit van de overhandigde taskara. De Raad stelt derhalve vast dat uit een eenvoudige lezing blijkt dat de bestreden beslissing steunt op verscheidene motieven, waarvan overigens geen enkel wordt weerlegd noch ontkracht in het verzoekschrift, zodat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is.

3. Waar verzoeker stelt dat hij fysiek niet goed was en het feiten betreft die zich geruime tijd geleden afspeelden, dient te worden vastgesteld dat deze beweringen de vaagheid en het inconsistente karakter van zijn verklaringen niet kan verklaren of weerleggen. Immers van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148). Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat omwille van de vastgestelde onwaarschijnlijkheden en incoherenties in verzoekers asielrelaas, in zijn geheel genomen aan geloofwaardigheid en aannemelijkheid ontbeert.
4. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2, 3, en 5 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan dat hij zal dienen te vrezen voor zijn leven omdat de corrupte legerautoriteiten hem willen doden omdat hij betrokken was bij drugsactiviteiten waar ook de legerleiding bij betrokken was.
5. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikels 2, 3 en 5 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a) en b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonde dat hij wordt vervolgd of geviséerd door zijn autoriteiten en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in een straf die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/3, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De middelen worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 november 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

M.-C. GOETHALS.